

Det nyeste Carlsberg elskes.....og rives ned

Riesto, Svava

Published in:
Berlingske Tidende

Publication date:
2015

Citation for published version (APA):
Riesto, S. (2015). Det nyeste Carlsberg elskes.....og rives ned. *Berlingske Tidende*, 3.12.2015.

Det nyeste Carlsberg elskes ... og rives ned

KULTURDEBAT

Af Svava Riesto

Lektor, Sektion for Landskabsarkitektur og Planlægning, Københavns Universitet. Har skrevet ph.d.-afhandling om udviklingen af Carlsberggrunden

På Carlsberg er det først nu med byggekraner og lukning af spillesteder, at vi får øje de beslutninger, der er taget om genbrug, nybyg og nedrivning og at vi ser planens blinde vinkler.

Bølgerne er gået højt om den nye bydel på Carlsberg, siden Peter Holst og Sidsel Jacobsen i BT kritiserede den for at have tabt visionen. Ejerne anklages fra flere hold for at følge en kortsigtet pengeløst, når de nu opsiges lejekontrakter med de gallerister, bureauer og scenekunstnere, der har givet Carlsberg nyt liv. Men der er ingen grund til at blive overrasket. Udviklingen følger i store træk den plan, der blev lagt fra starten i et samarbejde med flere af landets førende arkitekter og bevaringseksperter.

Efter at finanskrisen havde forsinket byggeriet på Carlsberg, har en række kulturfolk pustet nyt liv i den forladte industrigrund. Mange har netop boet i de bygninger, der hele tiden har været åbne for nedrivning, så som Tap1, Boblehallen og Ny Tap. Nu, hvor der er kommet gang i byggeriet igen og kulturfolket bliver kastet for døren, har de fået tilbud om at bo i de nye bygninger. Men de takker nej; for de kom netop på grund af pionerånden og industriens stemning og rykker nu hellere videre. At first-movere flytter, er en velkendt del af byens dynamik. Men vi bør overveje hvorfor der er så stor afstand mellem den officielle plan for Carlsberg og det moderne storbymenneskes begejstring for industriens råhed.

Alt fra go-kartkørere til kunstnere har siden 2009 brugt Carlsberg som et kreativt pusterum fra den polerede by. Det er ikke primært IC Jacobsens og Carl Jacobsens bygninger, de har boltret sig i, men det nyeste Carlsberg – som er anlagt i det seneste århundrede og som udgør over halvdelen af grunden. Mads Byder, som har stået for at skaffe midlertidige lejere til Carlsberggrunden, fremhæver i Politiken området attraktive »skævhed« og »kant«. Også kronikør Line Rosenvinge er fascineret: »Der er noget forfaldsæstetisk, terrain vague-agtig industricharme over Carlsberg Byen og området omkring Tap1«. Den æstetik, de er fortalere for, afspejles ikke i de beslutninger om bevaring og udvikling, som fagfolk har truffet for Carlsberg: de fleste af 1900-tallets bygninger med deres rå æstetik og åbenhed for nye brugere, skal rives ned. Men hvorfor,

**Som samfund
bør vi tænke os
godt om i afvejningen**

af den rumlige skævhed og forundringsværdi, som netop var karakteristisk for Carlsbergs lag-på-lag af forskellige tiders industriarkitektur.

Heller ikke de eksperter, der har taget

af den rumlige skævhed og forundringsværdi, som netop var karakteristisk for Carlsbergs bygningen, Maskincentralen og Kedelhuset. Med denne fokus på at videreføre de ældste bygninger og i en sådan renset form, udvikles noget af det særlige ved Carlsberg, der er

og nedrivning og at vi ser planens blinde vinkler. Det tager tid for os borgere at lære et tidligere lukket industriområde at kende og at blive engageret i debatten om dets fremtid. Carlsberg er udviklet på den traditionelle måde, der beslutninger om planlægning

Carlsberg Byen. Der kreativitet, når området nu skal bebygges med boliger?
Foto: Jens Nørgaard Larsen